

మట్టి గాజులు

కుమారి.పి.వి.శేషాంత్

స్నాన గాలికి తెల్లకాగితాలు రెప రెపలాడు తున్నాయి-

కథ మొదలుపెట్టడో తున్నాను ఇంతలో - రెండు చిట్టి చేతులు నా కళ్ల ముందు ఆడుతూ నించు న్నాయి

నరసి' 'ఏంటి సంగతి వనయిపోయిందా?' అన్నాను నవ్వుతూ

'చెవులపిల్లిలా తలుపింది నరసి

'శ్రీలత గాజులు అమ్మగారు నాకిచ్చేసారు- బంగారు రంగులో బాగున్నాయి కదండీ'-మళ్ళీ రెండు చేతుల్ని నా కళ్ల ముందాడించింది నరసి

'చాలా బాగున్నాయి బిందూ'

'బిందూ' అనేసరికి నరసి మొహం ఒక్క క్షణం వెలిగింది

'మీ రొక్కరే నన్నలా పిలుస్తున్నారు మా అమ్మగారు, అయ్యగారు అళ్ల పిల్లలు నరసి' అనే పిలుస్తున్నారు' నరసి మొహం చిన్నబోయింది మళ్ళీ

తన పేరెండుకో నచ్చలేదుట నరసికి శ్రీలత, శుభ, చిట్టిబాబు లాంటి గొప్పవాళ్ల పిల్లల పేర్లతో పోల్చి చూసుకుని ఓ రోజు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది నరసి

'టీచర్గారు! మీరు నాకెలాగైనా అందమైన పేరు పెట్టాలి'

'నీ పేరుకేమైంది నరసి! చక్కగా ఉంది'

వీధిలో పిల్లలంతా నరసి బురిసీ కరిసి అంటూ వెక్కిరిస్తున్నారు టీచర్గారు! మా అయ్యకి పేరెట్టడం రాదులెండి మా అక్కకి సుబ్బి, నాకు నరసి, మా అన్నకి అంజి- అన్ని ఇలాటి పేర్లే పెట్టారు మీ రెలాగైనా నా పేరు మార్చేయండి' నాకు నవ్వొచ్చింది

నరసి మొదట్టుంచీ నాకో పెద్ద పజిల్

నేనే ఊరికి కొత్తగా ప్రాన్స్ ఫరయి ఈ ఇంట్లో దిగిన కొత్తలో మూ యింట్లోకి పరుగెత్తుకొచ్చింది నరసి

పచ్చగా కళ కళ్లాడుతున్న ఆ ఎనిమిదేళ్ల పిల్లని చూసి పనిపిల్ల అనుకోలేదు నేను

సబినప్పక్కర్ గారింట్లో పని చేస్తోంది నరసి మూడేళ్ల క్రితం వాళ్లమ్మ తీసుకొచ్చి వూరిగా వీళ్ల

యింట్లో పనికి అప్పజెప్పినందుట సబినప్పక్కర్ గారి భార్య కూడ చాల మంచిది ఈ పిల్లచేత పని చేయించుకుంటున్నా తన పిల్లలతో సమానంగా అన్ని పెడుతుంది మరి చిరిగిపోయిన బట్టలు కాకుండా వాళ్ల రెండో హాపకి పోట్లీ అయిన మంచి బట్టలు నరసికిచ్చేదాచెద

'మీకేం భయంలేదు టీచర్గారు!! నేనున్నానుగా మీకెప్పుడవసరమయినా నన్ను పిలవండి నా పేరు నరసి అదిగో అవచ్చుమేదలో ఉంటాను మీరు పెద్ద బల్లో టీచర్గారుటగా పచ్చమేడ ఓనరలా- గలగలా సెలయేరులా పలుకుతున్న ఆ పిల్ల మొహం నిర్మలంగా తేటగా ఉంది నరసి రాకతో నిజంగానే నా ఒంటరితనం దూరమైంది

అంటూ తోముతుంటే చూస్తూ తప్ప ఆ పిల్లని పని మనిషిమకోవడం కష్టం కడిగిన ముత్యంలా ఉండేది ఎప్పుడూ

అంత మంది పిల్లలకి చదువూ చెప్పారుకదా! నాకూ నాలుగక్షరాలు చెప్పకూడదా టీచర్గారు!

ఒక రోజు రవీమని అడిగేసింది

నాక్కాస్త అక్కర్లం కలిగింది ఆ తుడు పిల్లలకి చదువుమీద కంటే అటలమీదే ధ్యాస ఎక్కువ స్కూల్లో చూస్తుంటానుకదా! ఎంతో డబ్బు ఖర్చుపెట్టి శ్రమపడి పిల్లల్ని స్కూలుకి పంపే తల్లిదండ్రుల కళ్లలో కోటి ఆశలు కాని పయసు ప్రజావమో అన్ని అమరిన అలుసుదనమోగాని నాలుగక్షరాలు అంటే పిల్లలు తక్కువే

కాని నరసి శ్రద్ధ చూస్తూ ముచ్చటేసింది మధ్యాహ్నం సబినప్పక్కర్ గారి భార్య విక్రాంతి సమయంలోనే దానికి తీరిక చిక్కడి నాకది స్కూలు సమయం అందుకని కని, అదివారాలు ఎలాగో ఒక గంట తీరిక చేసుకుని వలక బలవంతో పోయి పోయేది శ్రద్ధగా చెప్పిన ప్రతి మాటా నేర్చుకొని అప్పుడే ఒకటి తరగతి పుస్తకం పూరి చేసింది చాల చురుకైన పిల్ల

'ఒక్కసారిగా నీకు చదువు మీద మోజిండుకు పుట్టిందే బిందూ!

అంటే అమ్మగారి పిల్లలా పెద్ద జేగ్, కేరజిత్ స్కూలుకెళ్తే బాగుంటుంది కదూ? కాదు కాదు బాగా చదువుకుని పెద్దయ్యాక మీలా మంచి ఉద్యోగం చేసుకుని బ్రతకొచ్చని ఆరిందారా

అంది- చిన్న మెరుపు-

'నీ ఉద్యోగానికేం బ్రహ్మాండంగా ఉంది'- అన్నాను నవ్వుతూ-

తలాడించింది నెమ్మదిగా-

తను పని చేసే ఇంటిని ఎప్పుడూ కించపరిచి మాట్లాడే అలవాటులేదు నరసికి, దానిలో ఎక్కువ వచ్చిన గుణం నాకు అదే కొందరు పని పిల్లలు ఇక్కడ మాటలక్కడ అక్కడ మాటలిక్కడ చెప్పి పబ్బం గడిపేసుకుంటారు కాని నరసి దానికి పూరిగా వ్యతిరేకం

మా అమ్మగారు నన్నెంతో బాగా అళ్ల పిల్లలతో సమానంగా చూస్తారండీ! అనేది ఎప్పుడూ

శ్రీలత వాడిన పస్తువులు సెకండ్ హ్యాండ్ గా నరసికే వచ్చేవి వెంటనే వాడిని వేసుకుని నాకు చూపించేది అసలే అందమైన పిల్లమో ఆ బట్టల్లో నిజంగా మరింత మెరిసిపోయేది నరసి

'నీకు మీ అమ్మ నాన్నలని చూడాలనిపించదా బిందూ?'- అడక్కుండా పనుకుంటూనే అడిగాను ఓ రోజు

'మా అమ్మకి తీరదు నెలకోసారి అయ్య చూపు పోతున్నాడు కదండీ!'

-నరసి మాటల్లో ఎక్కడో చిన్న అసంతృప్తి

'అయినా ఇక్కడ అమ్మగారు నాకేం లోటు చేస్తారండీ చక్కగా కమ్మని కూరలతో బోజనం ప్రజెలో చల్లని నీళ్ళు, మంచి బట్టలు 'కళ్ల మీద పడుతున్న బాట్లు పైకి తోసుకుంది

నిజమేననిపించింది నాకు

నరసి ఇంటికెళ్తే ఏముంటుంది? ఎటు చూసినా దరిద్రం

'మా అమ్మ చేతులు అంటూ తోమి తోమి కాయలు కాసేసాయండి నీళ్ళు మోస్తూనే వుంటుంది ఎప్పుడూ ఎవరికేం కావాలన్నా ఆళ్లందరికీ దుకాణాలకెళ్లి సరుకులు మోసి పెడుతుందండీ!'

నరసి తల్లి వాచిపని చేసుకుని బ్రతుకుతోందని అర్థమైంది ఒకసారి లీలగా నరసి కళ్లలో తడి-

'మా నాన్న తాగిచ్చి మా అమ్మని చావగడతాడండీ మా అమ్మ విసిగెత్తి పోయిందండీ మా అన్నకి ఎంత చదివినా చదువు రాదం లేదండీ అక్కడ మా యింట్లో రాత్రి దాచిన

అన్నం పొద్దుటి పిల్లలందరికీ పెట్టి మా అమ్మ అనలు ఏం తినదంటే నేను చూడండి పోతురాజులా అన్నీ ఎలా తెనేస్తున్నానో

ఒక రోజు కారకాయ కూర వండుతుంటే వచ్చింది ఆ పిల్ల మొహం చూసి ఆ కూర సరిపేకి చాలా యిష్టమని గ్రహించాను- ఇవాల మీ బేటీ అయ్యగారో సారని వండుతున్నారుకదూ!

“తెంటావా బిందూ!”

“వద్దంటే మా అమ్మగారు ఏమైనా అనుకుంటారు ఈ పిల్ల భావం నాకర్థమై జాలసింది తేలిగ్గా నవ్వుతూ ‘అవునులే ఇంతకంటే ఖరీదైన కూరలే వంద పదితారు కదూ మీ అమ్మగారు?’ అన్నాను

“మరేవంటి!” ఎంత ఖరీదైన కూరలైనా అల్ల పిల్లల కిష్టమైతే చేస్తారు కదంటే అవినాకూ ఇష్టమే లెంది-

వయస్సుకి మించిన జ్ఞానం ఉంది సరిపేకి తల్లీ తండ్రి దగ్గర ఏ గంజినీళ్లు తాగి, చింక బట్టలు వేసుకున్నా అడుతూ పాడుతూ తెరగాల్చిన పిల్ల- ద్విద్రం కారణంగా నా అన్నవార్లకి దూరంగా ఇంత చిన్న వయస్సులో పని చేసుకు బ్రతుకు తోంది అయినా ఫైకి అసంతృప్తిని ఎప్పుడు ప్రకటించదు సరిపే పెదరికం ఆ పిల్లకిలేని పెద్ద రికార్ని అంటగట్టింది

సరిపే గలగలా నవ్వునా- నా కెప్పుడూ నా బావుకళ్ళం వల్లనో ఏమో ఎప్పుడూ అందులో జీవం లో పించినట్టనిపించేది

కాని నిన్న సాయంత్రం-

నేను దాబామీద చల్లగాలి కోసం పచార్లు చేస్తూంటే ఆయాసపడుతూ మెట్టిక్కి వచ్చింది సరిపే

ఆ పిల్ల మొహంలో ఎన్నడూ నే చూడని ఉత్సాహం ఉరకలు వేస్తోంది

రెండు చేతుల నిండా మట్టిగాజాలు గలగల్లాడిస్తూ గంతులేస్తూ వచ్చింది

‘తీచరగారూ!! ఈ గాజాలు మా నాన్న నా కోసం కొని తెచ్చాడంటే! ఈ గౌను మా అమ్మ పంపించిందా? కారప్పున కూడా తెచ్చాడు

నాకోడో స్ఫురించింది

సబినస్సుక్టర్ గారి పిల్లల గాజాలు గౌమ్మ ఇంతకంటే అందమైనవి వేసుకున్నప్పటికీ సరిపే మొహం ఇంత కళకళ్లాడుతూ ఎప్పుడూలేదు

చౌక పీటీ గుడ్డతో కుట్టించిన ఆ గౌను-

రంగుల మట్టిగాజాలు - కారప్పున పొట్టం- తండ్రి తెచ్చిన ఆ గాజాలు గౌను ఆ పిల్ల స్వంతంగా జావించింది ఎంతో అపురూపమైన ఆనందం ఆ పని ముఖంలో -

అన్నట్టు మా నాన్నని మీకు చూపించాలనుకుని వచ్చానంటే! మీరు చదువు చెప్పు స్వారంటి మా నాన్న ఎందుకో కళ్లమ్మట నీళ్లు కును- బాగా సదువుకో తల్లీ! అన్నాడంటే మా నాన్న ఇప్పుడు తాగడంటే అదిగో నాన్న మలుపు తెరిగి పోతున్నాడంటే యూడు నెలలదాకా మళ్లీ రాదంటే మాత్రం మాత్రం వస్తే కూలి దబ్బులు పోతాయికదంటే!”

పల్లెలలో ఉండే వారికంటే నగరాల్లో ఉండేవారికి ప్రపంచ జ్ఞానం ఎక్కువగా ఉండడం సహజం ఒక గ్రామీణుడైన బాలుడు కొత్తగా పట్టానికి వెళ్ళి అక్కడి మేడలను చూచి, ఇదేమిటి? ఇంటిమీద ఇల్లు ఏక్కో ఉన్నదే! అని అందరికీ నవ్వు కలిగించాడని ఎనోదంగా చెప్పుకుంటారు ఈ నాగరకత క్రమంగా వేష భాషలని సూచించేదిగా మారిపోయింది పురుషుల మారిదిగా స్త్రీలు కూడా ఉద్యోగాలకు వెళుతూ ఉండడం సర్వ సాధారణంగా కానవస్తున్నది నేటి కాలపు వాతావరణ దృష్ట్యా వారు-వివాహానంతరం పెద్ద కుటుంబం నుంచి విడిపోయి వేరుగా ఉండడానికే

ఇష్టపడతారు దంపతు లిద్దరూ ఉద్యోగాలకు వెళ్ళితే ఇంట్లో పిల్లలను చూసుకునేవారు ఉండనందున అందుకు వేరే ఏర్పాటు చెయ్యవలసి వుంటుంది పిల్లలు కొంత పెద్ద వాళ్ళయ్యాక వాళ్ళను హాస్టల్సులో ఉంచవలసి వస్తుంది ఎప్పుడో చుట్టం చూపుగా వాళ్ళు ఇళ్ళకు రావడం, తిరిగి వెళ్ళిపోవడం జరుగుతూ ఉంటుంది ఇందువల్ల తలిదండ్రుల ప్రేమకు వారు దూరమయి పోతారు ఈ నాగరకత మూలంగా దగ్గరగా ఉండవలసిన వారు దూరమై పోతారు పూర్వం, కుటుంబం సమష్టిగా ఉండడం వల్ల పరస్పరం ప్రేమాభి

మానాలు వుండేవి పరస్పర సహకార భావం ఉండేది కుటుంబంలోని అందరూ తలోక పనీ చేసుకోవడం వల్ల ఎవ్వరికీ శ్రమ అనిపించేది కాదు స్త్రీలకు గృహకృత్యాలతోనే కాలం గడిచి పోయేది పిల్లలకు ఏమయినా అనారోగ్యం కలిగితే వారే తగిన చికిత్సలు చేసేవారు కాని ప్రతీదానికి డాక్టరు వద్దకు పరుగెత్తేవారు కాదు మగవారిలో కొందరు ఉద్యోగం చేస్తున్నా, సమీప స్థలాల్లోనే పని చేసి, రాత్రికి ఇల్లు చేరుకునే వారు ఇంటికి వచ్చిన కొడలిని కన్న కూతురు వలనే చూచుకోవడం, ఆ అమ్మాయికి వినయ విధేయతలు, పెద్దల పట్ల గౌరవం ఏర్పడేవి అప్పటివారు పది మంది ఉన్న కుటుంబంలోనే పిల్ల నివ్వాలని కుతూహల పడేవారు కాని, ఇప్పటి వారివలె ఇరస్సా, పరస్సా లేని కుటుంబాన్ని వెతికేవారు కారు

నాగరకత వల్ల అలక్ష్యభావం పెచ్చు పెరిగినట్లు కానవస్తున్నది వివాహం కాగానే, వచ్చిన అమ్మాయి వేరింటి కాపరానికే ప్రయత్నిస్తుంది, తనకు స్వాతంత్ర్యం కోరుతూ స్వాతంత్ర్యం కోరదగినదేకాని, అది పెద్దలను ధిక్కరించే రీతిలో ఉండకూడదు తన భర్తను పెంచి, పెద్ద చేసి, చదువు చెప్పించి, వృద్ధికి తెచ్చిన తలిదండ్రులకు దూరం చేసే ధోరణు మాత్రం తగదు స్వార్థంతో, వారిని గమనించక పోవడం సాధారణంగా కానవస్తున్నది

నాగరకత జ్ఞానానికి, ఉదార భావాలకు, సహకారానికి ప్రతీక వాటితో దానికి సంబంధం లేనప్పుడు ఆ నాగరకత నేతి బీరకాయ వంటిదే అవుతుంది

- బులుసు వేంకట రమణయ్య

నా చేయి పట్టుకుని పట్టగొడ దగ్గరకి తీసికెళ్ళింది మలుపు తిరగబోతున్న ఆ వ్యక్తి ముఖం నాకు స్పష్టంగా కనిపించింది ఆ కర్రకాలు!! కడుపులో పేగులు ఎవరో మెలితిప్పుతున్న బాద-ఆ వ్యక్తి రాజయ్య!

నేనింతకు ముందు పని చేసిన స్కూలు దగ్గర అడుక్కుంటూంటాడు చాల మంచివాడు నాకీ పూరు ట్రాన్స్ ఫర్ య్యే అర్జిల్లు ముందు ఆ స్కూలు దగ్గరకి చేరాడు

గుడిసె కాలిపోయి పెళ్ళాం బిడ్డలు మాడి మసై పోయారట మంటల్లో దూకిన ఇతని కాలు తీసెయ్యవలసి వచ్చిందట

అక్కడున్న న్నాళ్ళూ వారానికోసారి రేకుడబ్బా తీసుకో చేసాడు అందులో అన్నీ చిల్లర డబ్బులు అమ్మగారూ!! ఒకప్పుడు నేను బాగా బతికిన వోద్రుంది తాగి ఇల్లా ఒళ్ళూ గుల్లు చేసుకున్నాను

మట్టి గాజులు

ఇప్పుడు అడుక్కు తిని బతకాల్సి వస్తోంది ఈ కుంటికాలు మడిసికి ఎవరు పనిస్తారంది నా పెళ్ళాం బిడ్డలు ఇల్లుకాలి చచ్చిపోయారంది!! ఒక్క సిన్న బిడ్డనే ఆళ్ళమ్మ దూరం ఉళ్ళో గొప్పొళ్ళ ఇంట్లో పనికికొందంది ఈ డబ్బులన్నీ దానికోసం కూడబెడుతున్నానంది మిగిలిన ఆ నలుసుని ఇక్కడికి తెచ్చేసుకుందామని ఉన్నా అడుక్కుతినే సఫల సన్నాసిన దానికేటి ఎట్టగలను?? అక్కడ రావీరా బతుకుతోందండీ! దాని పెళ్ళికి కాసిన డబ్బుల్లు పోగవుతేనాలు ఇవి దాచిపెట్టండి అమ్మగారూ! ఎట్టి రాగాలు పెడుతుందని తల్లి అన్న అన్న సచ్చిపోయినట్లు సెప్పలేదమ్మా నా బిడ్డకి

'టీచర్ గారూ మా అయ్యని చూసారా??' నరిసి మాటతో ఈ లోకంలోకి వచ్చిపడ్డాను ఆ పసి ముఖంలో ఎప్పుడూ లేనంత ఆనందం తండ్రిని చూసిన సంబరమా??

శ్రీలత ఇచ్చిన బంగారు గాజులకంటే ఇవి ఎక్కువ బాగున్నాయి కదూ టీచర్ గారూ! అయ్య తెచ్చాడు ' అపురువంగా మట్టి గాజుల్ని చూసుకుంటున్న నరిసిన చూసి నాకో సత్యం స్ఫురించింది- చాల అలస్యంగా-

ప్రజేలో ఐనీ నీళ్ళకి లేని రుచి మట్టి కుండలోనా తియ్యని నీళ్ళకి ఉంది

'బిందూ - అన్నాను ఆ పిల్లని దగ్గరకు తీసుకుని చేతులు ముద్దు పెట్టుకుంటా- నరిసిలో మా బేటి ముఖం కన్పించింది

నా మనసులో మట్టి గాజులు- కథ మహావేగంగా రూపుదిద్దుకుంటోంది